

στρίβω

στρίβω, ρ. [<μυν. στρίβω, από το ἔστρεψα, ἀόρ. του αρχ. ρ. στρέφω], στρίβω. **1.** φεύγω, απομακρύνομαι: «μόλις κατάλαβα πως θα γινόταν μεγάλος καβγάς, ἔστριψα, για να 'χω το κεφάλι μου ἡσυχο». (Λαϊκό τραγούδι: και τι δεν ἔκανα για σε, για να σε διορθώσω, μα εσύ 'σαι τόσο ἀταχτη, αχ ψεύτη ντουνιά, **στρίψε**, για να γλιτώσω). **2.** φεύγω γρήγορα και χωρίς να γίνω αντιληπτός, εξαφανίζομαι: «μόλις αντιλήφθηκα πως ρωτούσε για μένα ἕνας αστυνομικός, ἔστριψα ἀπ' την πίσω πόρτα». (Λαϊκό τραγούδι: θυμήσου που σε σούρωσα σε μια ρομάντζα φίνα και πίσω σαν γυρίζαμε, μου **στρίβεις** στην Αθήνα). **3.** αλλάζω την πορεία μου για να αποφύγω κάποιον ανεπιθύμητο: «μόλις είδα τον εφοριακό, ἔστριψα για να μην ἔρθουμε φάτσα κάρτα». (Λαϊκό τραγούδι: σαν το στοιχειό κατάντησα σε ρημαγμένες στράτες κι όταν με βλέπουν **στρίβουνε** οι λιγοστοί διαβάτες). **4.** στην προστακτ. **στρίβε!** ή **στρίψε!** (απειλητικά ή προειδοποιητικά) φύγε! εξαφανίσου! γιατί διαφαίνεται κάποιος κίνδυνος, γκρεμοτσακίσου! ξεκουμπίσου! ἀδειασέ μου τη γωνιά(!): «στρίβε, γιατί ἔρχονται να σε πιάσουν! || στρίβετε, μάγκες, γιατί σε λίγο θα μπουκάρουν τα σάϊνια!». (Λαϊκό τραγούδι: μη χτυπιέσαι και κάνεις σαν τρελή· ἔφυγε και πάει το πουλί· δεν αλλάζω τώρα πια μυαλό, κόψε, **στρίψε**, και ἄντε στο καλό). Συνών. δίνε του! / κόβε! ή κόψε! / σπάνε! ή σπάσε! (Ακολουθούν 29 φρ.).

- θα μου στρίψει (ενν. η βίδα, το κεφάλι, το μυαλό), βρίσκομαι σε πολύ μεγάλη ψυχική ή πνευματική πίεση και δεν ξέρω πώς να ενεργήσω, βρίσκομαι σε μεγάλη ἀπόγνωση, θα τρελαθώ: «τέλος του μηνός ἔχω να πληρώσω ἕνα σωρό χρέη και θα μου στρίψει που δεν ἔχω ούτε δραχμή».

- θα μου στρίψει η βίδα, βλ. λ. [βίδα](#).

- θα μου στρίψει ο νους, βλ. λ. [νους](#).

- θα μου στρίψει το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#).

- θα μου στρίψει το μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).

- θα σου στρίψει ο νους, βλ. λ. [νους](#).

- θα σου στρίψει το μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).

- θα σου στρίψω το καρύδι, βλ. λ. [καρύδι](#).

- θα σου στρίψω το λαρύγγι, βλ. λ. [λαρύγγι](#).

- μου στρίβει η βίδα ή στρίβει η βίδα μου, βλ. λ. [βίδα](#).

- μου στρίβει το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#).

- μου το 'στριψε, με ἄφησε, ἔφυγε ἀπό κοντά μου: «ορκιζόταν πως μ' αγαπούσε η ἀτίμη και στο τέλος μου το 'στριψε μ' ἕναν ἄλλον». (Λαϊκό τραγούδι: στους Ποδαράδες μια μικρή Πολίτισσα Ψωμαθιανή δυο μήνες με κορόιδεψε και μ' ἄλλονε **μου το 'στριψε**).

- πάει να μου στρίψει, βλ. λ. πάει.

- σου 'στριψε; (ενν. η βίδα, το κεφάλι, το μυαλό), παραφρόνησες; τρελάθηκες(:): «σου 'στριψε και θέλεις να τα βάλεις μ' αυτόν τον αγριάνθρωπο; || σου 'στριψε, μωρέ, και φωνάζεις ἔτσι μέσ' στ' ἄγρια μεσάνυχτα;».

- στρίβω τα λόγια μου, βλ. λ. λόγος.

- στρίβω τσιγάρο, βλ. λ. τσιγάρο.

- τα στρίβω (ενν. τα λόγια μου), λέω ἄλλα ἀπὸ ἐκεῖνα που ἔλεγα προηγουμένως: «τα κουβεντιάσαμε χίλιες φορές,

αλλά, μόλις έφτασε η ώρα να υπογράψουμε τα συμβόλαια, τα 'στριψε και μας χάλασε τη δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: τη μια μου λες πως μ' αγαπάς σαν τον τρελό, μα μου **τα στρίβεις** σαν για γάμο σου μιλώ).

- το στρίβει το χόρτο, βλ. λ. [χόρτο](#).

- το στρίβειν δια του αρραβώνος, βλ. λ. αρραβώνας.

- το στρίβω (ενν. το κέρμα), **α.** προκειμένου να αναδειχτεί νικητής σε ένα ισόπαλο αποτέλεσμα ή να επικρατήσει η γνώμη κάποιου σε μια διχογνωμία, πετώ ψηλά ένα κέρμα και ζητώ από τους αντιπάλους να στοιχηματίσουν αν, όταν το κέρμα πέσει στη γη ή όταν το πιάσω στον αέρα με τη χούφτα μου και το φέρω πάνω στη ράχη της παλάμης του άλλου μου χεριού, η ορατή επιφάνεια του θα είναι κορόνα ή γράμματα. Νικητής αναδεικνύεται εκείνος που θα μαντέψει με ποια όψη θα πέσει το κέρμα. **β.** παίρνω μέρος σε ένα είδος λαϊκού τζόγου, που δεν είναι άλλο από το κορόνα γράμματα.

- το στρίβω, φεύγω γρήγορα, απομακρύνομαι κρυφά και γρήγορα από κάπου και χωρίς να γίνω αντιληπτός: «μόλις είδα να 'ρχονται οι αστυνομικοί, το 'στριψα, για να 'χω το κεφάλι μου ήσυχο». (Λαϊκό τραγούδι: το πρωί για τη Γλυφάδα, κούκλα μου, αυτοκινητάδα, κολυμπάς σαν πάπια χήνα και **το στρίβεις** στην Αθήνα).

- το 'στριψε αλά γαλλικά, βλ. λ. [αλά](#).

- τον στρίβω, τον διώχνω: «πήγε στην οικογένειά της να τη ζητήσει σε γάμο, αλλά τον στρίψανε».

- του 'στριψα το καρύδι, βλ. λ. [καρύδι](#).

- του 'στριψα το λαρύγγι, βλ. λ. [λαρύγγι](#).

- του 'στριψε, τρελάθηκε, παραφρόνησε: «απ' τα πολλά προβλήματα που είχε ο άνθρωπος, του 'στριψε».

- του 'στριψε βίδα ή του 'στριψε η βίδα ή του 'στριψε μια βίδα, βλ. λ. [βίδα](#).

- του 'στριψε για καλά ή του 'στριψε για τα καλά, βλ. λ. καλός.

- του 'στριψε το μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).